

تحلیل و واکاوی ریسک اعتباری و ارتباط آن با رتبه بندی اعتباری شرکت

امیر ابراهیم زاده ۱ و پرویز سعیدی ۲

۱ گروه حسابداری، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

۲ گروه حسابداری و مدیریت، واحد علی آباد کتول، دانشگاه آزاد اسلامی، علی آباد کتول، ایران

چکیده

مسئله مهمی که در اندازه گیری ریسک اعتباری مطرح می شود، رتبه بندی اعتباری شرکت هاست. رتبه بندی ریسک به دلیل ارائه برنامه ای برای مقابله با ریسک در هر مرحله از رشد شرکت الزامی است. به هر ریسک فاکتور ارزشی داده شده و با توجه به کارهایی که بالا ترین ارزش ریسک را دارد نقشه راه پروژه در حال توسعه رسم می شود. برای سنجش ریسک اعتباری معمولاً شرکت ها را بر اساس ریسکی که در قرارداد متوجه بانک می کنند مرتب کرده و اصطلاحاً رتبه بندی می کنند. هدف مقاله حاضر تحلیل و واکاوی ریسک اعتباری و ارتباط آن با رتبه بندی اعتباری شرکت است. تحقیق حاضر از نوع نظری، به لحاظ ماهیت توصیفی و تحلیلی و به لحاظ روش کتابخانه ای است. اطلاعات لازم با مطالعه کتب و مقالات مرتبط با موضوع تحقیق با استفاده از ابزار فیش برداری گردآوری شد. بررسی ها نشان داد؛ مدیریت بهینه ریسک اعتباری بانک و ایجاد سبکی از وام های با کیفیت، راه را برای صدور اوراق بهادار با پشتوانه وام های رهنی هموار می کند. صدور چنین اوراقی، با آزادسازی وام های اعطایی بانک، وجوه لازم را برای سرمایه گذاری مجدد و یا رفع مشکلات مالی در اختیار بانک قرار می دهد. عدم توجه به ریسک اعتباری، بانک ها را بر آن می دارد تا برای پوشش ریسک اعتباری به افزایش ذخایر وام ها بپردازند. مهمترین پیامد افزایش ذخایر تسهیلات، کاهش بازده سرمایه گذاری بانک و در نتیجه کاهش سودآوری خواهد بود. سازوکار مدیریت ریسک اعتباری با ارایه تخمین های قابل اتکا از ریسک اعتباری موجب می شود تخمین ذخایر از حالت تجربی و محافظه کارانه خارج شود. چنین وضعیتی به احتمال زیاد به کاهش مقدار ذخایر و افزایش دقت تخمین ها منجر می شود.

واژگان کلیدی: ریسک اعتباری، رتبه بندی اعتباری، اعتبارسنجی، مدیریت سبد اعتباری، بازار سرمایه